

VESTI IZ SLOVENIJE

JOSIPDOL-PODVELKA. — vojno obdelavali v Lenarčičevih kamnolomih. Izvažali so ta granit po posebni ožkotirni železnici na postajo Podvelka, ki leži nasproti Brezna na Dravi.

To ožkotirno železnico so sedaj obnovili. V soboto 17. julija je pripeljal prvi vlak granitne izdelke na postajo. Pri slovesnostih te obnove je zastopal vlado inž. Tepina. Obnovljena železnica je dolga 12 in pol kilometra (8 milj). To obnovo stare proge, ki so jo popravili šele po treh letih, proslavljajo komunistični listi kot :

SND NA 80. CESTI BODO POVEČALI IN MODERNIZIRALI

Slovenski narodni dom na 80. cesti, v naši newburški naselbini, bodo izdatno povečali in modernizirali. To pomeni, da bo lahko služil vsem sodobnim in bodočim potrebam. Zgradili bodo 12 modernih kegljišč ter tudi preuredili druge prostore.

Delo bo stalo menda nad 200 tisoč dolarjev. Družba si bo morala vzeti posojilo, da more to delo dovesti. Direktorji je sklenili apelirati na sedanje delničarje, naj bi kolikor mogoče sami kupili novih delnic. Z novimi kegljišči in drugo prizidavo bo pa Dom še več zaslужil in dividenda delničarjem bo še večja.

Bernadotte se ni dal ustrahovati

Pariz. — Ameriški Capt. Byron Anderson je povedal, da je bil grof Bernadotte večkrat opozorjen naj ne gre v Jeruzalem, ker ga tam nameravajo Judje ubiti. On je kratko izjavil: "Ustrahovati se ne dam."

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI
SE BEGUNCEV S KAKIM
DOLARJEM

Tri na dan

V slovenskih tovariških listih vidimo dan za dnem vroče apele za Wallacea. Noben dopisnik pa niti z besedico ne omeni Franka Lauschet, ki v Ohio kandidira za gubernerja. Logično, saj komunisti niso za Lauschet, zakaj naj bi se ogrevali zanj tovariši.

Od 50,000,000 glasov, ki bodo 2. novembra glasovali za predsednika Zed. držav, jih bo dobil kandidat komunistov in tovarišev kak milijon. To je sedaj splošno mnenje. Mi smo že spomladaj rekli, če bo dobil Wallace več kot dva milijona glasov, da bo naš urednik zrezal svojo najboljšo srajco in jo snedel v solati. Vse kaže, da bo ostala srajca cela.

O položaju v Berlinu ali o naših med štirimi zaveznicami lahko rečemo sledeče: Vrsijo se konference vseh štirih zaveznic in v principu se vsi strinjajo na celi črti; le v dejanjih je še nekaj težko.

Podprimo Ligo slovenskih katoliških Amerikancev

Takole pismo nam piše duhovnik Rev. Jože Vovk, ki je pred par tedni prišel iz Evrope: Nastavljen sem v dušnem pastirstvu v Ely, Minn. Takoj v začetku pozdravljam Vašo Ligo in vse njene sodelavce in sodelavke. Naj Bog povrne vse dobro, ki ga storite posebej za slovenske begunce. Prišel sem letos meseca marca iz Avstrije v Italijo in od tam sem. Vem za težave in razmere, ki vladajo na Koroskem, sicer veste zanje tudi Vi. Posebno težko je, ker se to begunstvo, to nestalno življenje, tako vleče. Zdaj so begunci že pred četrto zimo, ki jo bo treba preživeti v barakah. Letos so begunci zagotovo računali, da se bodo spravili iz Avstrije, mislili so pač v Argentno, kamor so res odšli begunci iz Italije. Sedaj se odpirajo vrata v USA. Gotovo, da si begunci — po pravici ali ne — predvsem sem želijo . . . Pohitite, prosim, pomagajte, da ne bodo zopet prezebrali.

Kaj storiti? Pred vsem: javljajte se prosimo tisti, ki morete dati kakemu beguncu prvo stanovanje in mu preskrbeti prvo zaposlitev v USA. Povejte kakšnega človeka želite. Poklic, stan, starost. Posebno prosimo sponzorjev za družine. Apelliramo na slovenske farmarje, ker je med begunci veliko kmetov.

Za tiste, ki bodo še čez zimo morali biti v barakah nabirajmo obleko! Sedaj, ko odlagate letno in si pripravljate zimsko perilo in obleko boste našli po svojih omarah veliko takih oblačil, perila in čevljev, ki jih ne boste več rabili ali jih lahko pogrešate. Lepo prosimo pošljite jih na naslov ligine tajnika Rev. Alojzija Madic, Franciscan Fathers, Lemont, Ill., iz Clevelanda pa javite, ko boste imeli pripravljeno ali kar Domovini ali pa na naslov Ligne pisarne: 10316 Barrett Ave., Cleveland 8, Ohio.

NOVI GROBOVI ELEKTRARNA PROSI KOMISIJO ZA VIŠJE CENE ELEKTRIKE

John Potočnik

Po dolgotrajni in mučni bolezni je v soboto okrog enajstih dopoldne umrl na svojem domu John Potočnik, star 56 let. Stanoval je na 19214 Shawnee Ave. Rojen je bil pri sv. Valburgi, fara Smednek na Gorenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 36 leti. Bil je član dr. Waterlog Camp št. 281 W.O.W. in društva Kranj.

Pokojni zapuščala žalujejo so: pogreb Jennie, rojena Konjar, doma iz istega kraja, hčer Mrs. Mary Hitty, sina Johna, brata Matthew, in 4 vnuke. V starem kraju pa brata Jerneja in sestro Marijo Zajc.

Pogreb oskrbuje August F. Svetek in gre iz pogrebnega zavoda na 478 E. 152 ceste v torek dopoldne ob 8:45 v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in nato na pokopališče Kalvarija.

Johana Mestick

V nedeljo zjutraj je preminula v St. Luke's bolnišnici Johana Mestick roj. Mohar. Ravno v torek bi bila 72 let stara. Živela je na 1280 E. 168 St. Bila je vdova. Soproger Peter je umrl 1943. Tukaj zapuščala si: na Peter, hčer Jennie in več sorodnikov. Rojena je bila v vasi Zamostec pri Sodrači kjer zapuščala brata Anton Mohar in več sorodnikov. Tukaj je bivala 42 let. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 8:45 uri iz Žetovnega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v Cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 uri. Potem bo truplo prepeljano v Elkins, W. Va. za pokop poleg soproga na pokopališču St. Brendans.

Prepovedali so komuni- zem v vzhodni Indiji

Batavia, Java. — Nizozemska uprava je proglasila nezakonitost vsake komunistične dejavnosti v nizozemski Vzhodni Indiji. Vsako aktivnost v smislu komunističnega programa bodo odsej kaznovali v smislu določil kazenskega zakona.

Hague, Nizozemska. — Zunanji minister Nizozemske g. Stikker potuje v Washington, da se osebno dogovori o nastopanju oblasti v Vzhodni Indiji glede skupnega preprečevanja komunističnih načrtov v tem delu sveta.

Ubijalca še iščejo

Jeruzalem. — Dr. Ralf Bunche, ki vodi posle po smrti grofa Bernadotte, je izjavil, da je vlada Izraela odgovorna za atentat in umor. Vlada Izraela je odredila obširno preiskavo. Kakih 500 oseb je že zaprtih. Organizacija Stern je prepovedana.

Bevin napoveduje borbo proti komunizmu po vsem svetu

London. — V izrednem zasedanju parlamenta je govoril tudi zunanji minister Bevin in povdaril, da komunisti trenutno žele zgrabiti oblast nad južno vzhodno Azijo. "To je del načrta, ki ga je izdelal, ga zasleduje in izvršuje svetovni komunizem povsod. Stavke, nemiri, upori, civilne vojne in mednarodni konflikti so sredstva, ki se jih poslužuje komunizem in nihče ne more predvideti, kako se bo to končalo."

Anthony Eden, ki je govoril za konservativno manjšino, je posebno kazal na komunistične podvige na Malaji in v Burmi, kateri deželi je Lenin označil kot zadnja vrata kapitalistične in imperialistične trdnjave. Bevin je dobil živahno pritrjevanje, ko je v svojem govoru mo.

Sovjetski manever na Koreji

Moskva. — Vrhovni svet je sprejel sklep, da s prvim januarjem odidejo vse sovjetske čete s severne Koreje in je pozval USA da stori isto v Južni Koreji. Kakor je znano, je sovjetska vlada že enkrat storila tak sklep, pa ga ni izvršila. Sovjeti imajo v severni Koreji nad 200,000 mož, Amerikanci pa v Južni Koreji samo okoli 30,000. V severni Koreji je komunistična diktatura, ki hoče dobiti oblast tudi nad južno Korejo.

ugotovil: "Mi se zavedamo, da so civilne vojne sredstvo mednarodnega komunizma, računamo resno s tem in kjerkoli ta pošast pokaže svojo glavo, bomo storili kar le moremo, da jo potolčemo z vsemi možnimi sredstvi, ki z njimi razpolagamo."

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Važno —
Jutri ob 10 dopoldne bo v mestni hiši odločitev, če bo mestna administracija ukazala tovarni American Metal Treating Co., 1043 E. 62. St., da se umakne iz okolice rezidenčnih hiš. Radi te tovarne je bilo od strani sosedov že toliko pritožb, da je upati, da jih bo mestna uprava končno upoštevala.

Za 21. obletnico —
V torek ob 7 bo darovana v cerkvi sv. Lovrenca maša za pok. Dominika Perko v spomin 21. obletnice njegove smrti.

Vesela vest —
Rojenice so se oglasile pri družini Mr. in Mrs. Anthony Perušek (Old Tavern) 1014 E. 63. St., in jim pustili za spomin zalo hčerko v Glenville bolnišnici. Materino deklško ime je bilo Jean Debevec. Mati in dete se dobro počutita. Čestitke!

Preselili so se —
Mr. in Mrs. John Bavec in hčerka so se preselili iz 1225 Norwood Rd. v svoj dom na 18228 Marcella Rd. Prijatelji so vabljeni, da jih ob priliki obiščejo, ali pokličejo KE 6167.

Obisk štokljke —
Pri družini Mr. in Mrs. John F. Tercek, 15621 Holmes Ave., se je oglasila teta štokljka ter jim pustila zalo hčerko, že drugo v družini. Materino deklško ime je bilo Alma Grill. Čestitke!

Odpušča v Florido —
Poznani zobozdravnik dr. Adolph J. Perko bo opustil svoj urad tukaj in se preseli v Florido. Njegov naslov v Floridi je: Dr. Adolph J. Perko, 128 Ridgewood Ave., Holly Hill, Florida. Doktorju želimo mnogo uspeha v sončni Floridi.

Punka je —
Pri družini Mr. in Mrs. Joseph Sinkovec, 18615 Chapman Ave. so se oglasile rojenice ter jim prinesle zalo deklico 14. sept. v Glenville bolnišnici. Materino deklško ime je bilo Jennie Stefančič. Tako je postala Mrs. Stefančič prvič stara mama, Mr. in Mrs. Sinkovec pa že sedmič. Čestitke!

Pobiranje asesmenta —
Tajnica društva sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ bo pobirala asesment nocoj od 6 do 7:15 v šoli sv. Vida soba št. 2.

V GENEVI, OHIO, BO VINSKA TRGATEV V KRAVKEM

Naši slovenski farmarji v Genevi, Ohio, so se dogovorili, da bodo pridelali letos vinsko trgatve na Makovecovi farmi. Čas bo določen enkrat ta teden. Vsi, ki imate narodne noše, se pripravite, da se boste udeležili te vesele zabave.

Vinska trgatve bo v soboto večer ali v nedeljo popoldne, toda še ni prav gotovo kdaj.

Sovjeti nočejo razprav- ljati o nemškem vprašanju

Pariz, Francija. — Sovjeti so obvestili zapadne zastopnike, da se bodo borili proti temu, da bi se nemško vprašanje razpravljalo na skupščini Združenih narodov. Sovjeti stojijo na stališču, da se stvar razpravlja med zastopniki velikih sil in ni še zrela za razpravo na skupščini.

Razne najnovejše svetovne vesti

Washington. — Ves svet je v soboto popoldne pretresla novica, da so judovski šovinisti sredi Jeruzalema pri belem dnevu na ulici ustrelili do smrti posredovalca Zveze narodov grofa Folke Bernadotte in njegovega prvega sodelavca polkovnika francoske vojske Andre Pierre Serot. Ko sta se peljala v avtomobilu, ki je nosil znamenja in zastave Zveze narodov, so jih ustavili v uniformo judovskih vojakov oblečeni ljudje in njihovi jeep jim je preprečil nadaljevati pot. Štirje napadalcji so se z strojnimi puškami blizali avtomobilu. Ameriški polkovnik Frank Begley, ki je spremljal posredovalca, je takoj zgrabil enega izmed napadalcjev in bil lažje ranjen v obraz. Drugi napadalec so izvršili strahoten umor in izginili s svojim jeepom. Sodijo, da so napadalec pripadali judovski šovinistični organizaciji "Stern".

PARIS. — Varnostni svet Zveze narodov se je sestel na izredno nujno sejo, da ukrepa glede teže situacije, ki je nastala z umorom posredovalca Zveze narodov v Palestini.

JERUZALEM. — Pristaše organizacije Siern je uradna vlada države Israel že večkrat obsodila radi njihovih nasilnih dejanj, imajo pa tudi v judovski vladi svoje zastopnike. Atentat se je izvršil, ko je misija Zveze narodov šla skozi Catamon, ki je del Jeruzalema v judovski oblasti. Vsega so bili v judovskem vojskem jeepu štirje napadalcji. Enega je obvladal polkovnik Begley, drugi pa se je približal in izvršil umor. Dva sta ostala pri svojem jeepu.

Grof Bernadotte je bil 54 let star, znan kot "ambasador miru." V zadnji vojski je spretno posredoval ob koncu vojne med zapadnimi zaveznicami in zadnjo hitlerjevsko vlado in sedaj se je požrtvovalno trudil za mir v Palestini in celi prednji Aziji. Poleg tega je bil najaktivnejši član predsedstva Švedskega Rdečega križa in mladeniške skautske organizacije. Bil je nekdanji švedski kralj Gustava. L. 1928 se je poročil z Amerikanko Estelle Manville iz Pleasantville, New York. Družina je živel v Stockholm, zadnji čas pa na otoku Rhodes, kjer je mel posredovalec Zveze narodov svoj glavni stan. Zapuščala dva otroka.

NEW DELHI, Indija. — Vojna s Hiderabadom je uradno končana. Po petih dneh odkar so začele indijske trupe marširati v Hiderabad, je poglavar te države Nizam ukazal svojim četam, da ustavijo vsak upor in je tudi naročil svoj delegaciji v Parizu naj ne vztraja, da bi se morala zadeva razpravljati pred Varnostnim svetom Zveze narodov. Apelliraj je na svoj narod naj bo miren in naj vzame na znanje dejstvo, da je vojna za neodvisnost izgubljena. Sporočil je svojo odločitev generalnemu guvernerju Indije in ga zagotovil, da bodo indijske trupe mirno lahko zasedle njegovo deželo.

BATAVA. — Poročila javljajo, da se širijo komunistični nemiri iz Jave na zapadno Sumatro. Boji med vladnimi četami in komunističnimi napadalcji so se začeli na več krajih.

CRESTLINE, Ohio. — Poseben vlak predsednika Trumana je tu napravil kratek postanek, ki ga je predsednik porabil, da je množici kakih 3,500 ljudi, ki so ga prišli pozdraviti, govoril o tragičnem dogodku v Palestini. "Ta strašen slučaj," je rekel predsednik, "kaže s kakimi velikimi težavami se moramo boriti, da bi ohranili in utrčili mir na svetu. Mi v tej deželi smo lahko odločni in srečni obenem, ker uživamo svobodno posredovanje v Združenih državah. Trdno zaupam, da bomo z odločnostjo in vztrajnostjo priborili tudi mirne rešitve vseh svetovnih vprašanj. Vedno sem upal in še zaupam, da bomo doživeli boljše razmere, ko bodo Združeni narodi zastopali svet tako kot danes Združene države zastopajo vse države Severne Amerike. Zveza narodov se bo razvila v resnično vlado sveta."

WASHINGTON. — Senator Albert W. Barkley, demokratski kandidat za podpredsednika, ki se je vrnil iz Evrope, je napovedal, da se bo berlinski spor mirno rešil.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
 6117 St. Clair Ave. Cleveland 8, Ohio
 Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	SEPTEMBER	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
 \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
 Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 184 Mon., Sept. 20, 1948

Žalostni izgledi za skupščino Zveze narodov

V Parizu se zbirajo diplomati vsega sveta k splošni širši seji Zveze narodov. Moralo bi to biti najslovesnejše zborovanje najvažnejše in najodločilnejše za vse ljudi. Tako so si zamišljali tisti, ki so Zvezo narodov vstvarjali in ustanavljali. Zveza narodov je bila po njihovih mislih bratski sestanek zastopnikov vseh narodov, manifestacija slege in bratstva med ljudmi. Bila naj bi začetek sodelovanja, ki naj vodi k svetovni enotnosti, izključi vojskovanje, dokler pa ga izključiti ne more, pa ga omejuje do skrajnosti in preprečuje.

Zvezo narodov je sprejelo človeštvo, utrujeno od ubijanja in moritve, človeštvo žalostno nad grobovi ne le svojih sinov, ampak mnogih, premnogih svojih nad, potrto radi škode, ki jo je vojna povzročila, radi izgub, ki jih je vojskovanje tirjalo. Zveza narodov se je rodila iz silne želje po miru, po trajnem miru, po stalnem miru in svobodi.

Današnji ljudje so tisti starejši, ki so doživeli že dve, vsaj dve vojni, tisti srednjih let, ki so bili vsaj v drugi svetovni vojni in čutili njene posledice, vživali njene "uspehe" tako na strani zmagovalcev kot na strani premagancev, in pa mladi, nedolžni svet, ki ob veselih igrah in brezskrbnosti zbira svoja leta in moči za klasje in snopje, ki bo padlo pod koso — tretje svetovne vojne.

Vsi to čutimo. Vsi se v notranjosti srca bojimo. Pa smo kakor je zajec sredi ulice, ki ga obsveti žareča luč: Brez misli, brez volje, zmešani topo zijamo v to žarenje, ki drvi proti nam in — čakamo, da nas bo zmečkalo.

Tako je bilo v polpreteklosti, taki smo dandanes. Hitler je celo desetletje vnaprej napovedal kaj bo naredil. Napisal in podpisal je, da hoče uničiti svobodo nemškega naroda, ga vsega podrediti svoji volji, diktaturi svojega nacističnega gibanja, pa je kljub temu našel pristašev in podpornikov. Pred očmi vseh ljudi so marširali fanatični njegovi prvi pristaši po monakovskih ulicah, vsa javnost je poslušala in razumela udarce škornja, ki so peli mrtvaški ropot svobodi in miru. Svetovna javnost je gledala nemške moža in mladeniče, kako so se urili v orožju, kako so besnele nacistične grupe žena in deklet, kako so se širili poganski nauki samega maščevanja, besnega sovraštva divjega napuha blazne sile za oblastjo in nadvlado nad vsem svetom. Evropa in drugi deli zemeljske oble so bili lepo prisotni, ko je Hitler postopoma gradil svojo silo za uničenje miru in za napad na svobodo. Zijali smo, ko se je vsa Nemčija zazibavala po Hitlerjevem taktu v Hitlerjev vojaški korak: marširali so veterani, kot bi nikoli ne bili priče vojnih grozot, marširale so žene kot bi nikoli ne bile ustvarjene za mir, za novo življenje, za procvit in rast, za lepoto in ljubezen, ampak kot bitja sovraštva, uboja in smrti, marširala je mladina in noro oznanjala rdečo zarjo nesreče, ki je prihajala kot požar v viharju prerije in se blazno krohotala kot bi videla sama sebe kako se njena mladost peče in ogljeni v plamenih, ki jih je zažigala za druge. Vsa Nemčija je marširala, vsa se uvrstila v Hitlerjeve čete, vsa se oblekla v rjave uniforme, vse je nosilo puške, vozilo tanke, delalo bombe, vojaške vaje so bile glavno opravilo za vse Nemce, Nemčija se je spremenila v eno samo velikanško orožarno na površju, pod zemljo, v zraku in pod nebom in na vodah. Iznad topovskih cevi, iznad hiš, iz oken, z vrhov dreves, s slavalokov in jamborov, po malih zasebnih sobah, po stanovanjih, po učilnicah in šolah, po dvorinah, po zborovalnicah, po pisarnah in delavnicah pa so visele zastave z nacističnimi simboli med slikami tistega Hitlerja, ki je napisal in podpisal, da hoče zločinsko napasti in upropasti svobodo in srečo Nemcev in vsega sveta. Nemci so tulili navdušenja, svet pa se je smejal ali pa topo zijal v ta gromeči in žareči vihar.

Tudi takrat je zborovala Liga narodov. Tudi takrat so državniški peli slavopojke miru in svobodi in demokraciji. Tudi takrat so slavnostni govorniki tolkli po govorniških odrih in se zaklinjali, da hočejo braniti svobodo in mir do zadnjega, tudi takrat so mednarodne konference delale sklepe, ki pa so na izvršitev morali čakati dokler se ni Hitler temeljito pripravil, dokler niso milijoni zaječali v smrtnih bolečinah, dokler ni Goering prekril sinjega neba z bojnimi letali, ki so sejala smrt in trosila upepeljenje po celotnem kontinentu in čez.

In potem, ko se je ta groteskna strahota končala, smo zopet dobili Zvezo narodov. Ustanovila se je na svobodnih ameriških tleh, v trdnjavi svobode in demokracije. Slovesno so podpisali ustanovne listine in še slovesneje proglasili začetek dela za trajen mir na osnovi štirih osnovnih svoboščin, ki jih človek potrebuje za srečno življenje.

Sedaj je tega že nekaj let. V teh letih je Stalin gradil večjo in silnejšo moč kot je bila Hitlerjeva, za svetovno revolucijo, za osvajanje vsega sveta za boljševiško diktaturo, za svetovno vladno sovjetskega imperija. Odkrito in jasno je napisano v programu komunistične stranke, da je totali-

tarna, da hoče uničiti vse demokracijske svoboščine, da hoče izvesti svoj program tudi s silo: z upori, umori, ubijanjem, s civilnimi in mednarodnimi vojnami, z vsemi zločinskimi sredstvi. Ves svet ve, da se komunizem povsod v ta namen oborožuje, vežba, pripravlja. Ves svet ve, da bodo prihodnje vojne strašnejše kot je bilo vse kar smo doživeli in kar je popisano v žalostnih spominih. In kar je najvažnejše, demokratični svet se zaveda, da ima moči in možnosti, da novo svetovno nesrečo prepreči, jo ustavi in človeštvo reši.

Pa vendar. Zveza narodov se sestaja na najvažnejši zbor zastopnikov sveta brez poleta, brez zanosnega programa za resnično učinkovito grajenje in čuvanje sreče in miru in svobode. Diplomati potujejo z vseh strani sveta in premišlujejo samo kaj bi ukrenili, da bi zborovanje kolikor toliko mirno prešlo, da bi pa rodilo kaj prida uspešna na to nihče ne upa in od nikoder ni glasu, da bi kdo poskušal iztisniti kak močnejši uspeh, ki ga nemirno človeštvo tako željno čaka. Vera v Zvezo Narodov je padla, samo v Združene države Amerike narodi še upajo.

BESEDA IZ NARODA

Spomini na našo Cerknico

(Piše Frank Dragolich)

Mi, ki smo že skočili v leta, se radi spominjamo nazaj v mladost in na svojo rojstno hišo. Tako se tudi jaz rad spominjam na našo slavno Cerknico, ker je zares slavna in pa naša je oziroma je bila. Namenil sem se napisati nekaj spomina na ta zanimivi notranjski trg, če hočete imeti malo potrpljenja in z menoj objuati mladostne spomine.

Ko sem bil 18 let star in sem prvič prišel v Ameriko, sem izstopil na po staji v West Virginiji. Tam sem bil čez noč, drugi dan naj bi šel pa na delo v gozd. V mestu sem naletel na gozdarje, ki so bili na odidhu in okrepčilu, zadnjo bolj kot prvo. Če je kje, tam je zares od mize teklo in jaz sem bil ves srečen, ko sem videl toliko denarja. Petaki in desetak si kar frčali po bari. Na njih se ni poznalo, da so bili prisluženiki težkim delom in da se jih je držal znoj. Eh, kaj, kjer smo dobili te imajo še druge, tako so rekli.

Najbolj mi je pa imponiral eden, ki se Cerklan ni bil, pa je zapel tisto prelepo pesem o Cerknici, ki se glasi:

Cerknica je lepo mesto, lepši je kot vse kraljestvo, lepa je hiša Jurkava, še lepši je hiša Šerkotova; lepa je Micka Gmečeva, še lepši je Ančka Samcava.

Joj, sem si mislil, kako mora biti naša Cerknica zares slavna in poznana, ki se v Ameriki pojo od nje.

Pa kako bi ne bila slavna, saj se postavlja s svojim jezerom, kakršnega ni nikjer drugje na svetu. In žlahtne ribe v našem jezeru, ki so bile slavne po vsem svetu. Še na cesarskih mizah so jih menda imeli in v najslavnejših hotelih v velikih mestih. Povsod je bil en glas: da takih rib ni nikjer, kot so iz Cerkniškega jezera.

Za mojih let je imel ribolov v našem neki Milavec. Kadar je pa jezero vsihalo, takrat si je pa pomagal do rib vsak, ki je imel čas. Seveda, najlepše je dobil Milavec, ki jih je razpošiljal po vsem svetu.

Ko je jezero usahnilo, so pričeli pa košnjo. To je bilo vrvenja tam, kjer so se pred nekaj časa drseli čolni po gladki jezerski gladini. Od zore do mraka so kosili in nalagali kravino in bičje. Včasih se je pa primerilo, da je voda nenadoma prihrumela iz podzemskih jam ter odnesla vso košeno, še predno so jo mogli ljudje odpeljati domov. Ves trud je bil zaman.

Druga zanimivost v naši Cerknici sta bila dva orjaška tabora iz turških časov, ki ta bila postavljena pri cerkvi Matere Božje in kjer so naši tržani odbijali navale turških hord. Marsikateri Turčin je tukaj dobil plačilo za svojo krvočelnost. Kakor so pravili stari očanci, so bili Turki tukaj

pošteno tepeni pri njih zadnjem obisku. Posebno njih veljnik jo je skupil pošteno. Rekli so, da je bil to janičar, katerega so kot malega fantka odnesli pri nekem pohodu s seboj na Turško in ga tam vzgojili za strahovitega krvoloka. Vse je pozabil, starše in brate in sestre, samo mlečne kaše da ni mogel pozabiti, so pripovedovali. In ko je pridivil s svojimi tolpami v našo Cerknico, je ukazal poloviti nekaj žensk, katerim je ukazal skuhati mlečno kašo. Velik lonce so mu jo skuhale in prav pod taborom si je hotel privravit lepo pojedino z mlečno kašo.

In ravno, ko je najbolj pridno zajemal, je priletel iz tabora velik kamen in ravno v kašo, da je ta krepka slovenska jed zavržala na vse strani in tudi janičarju po bradi in svileni obleki. Kar tulil je, tako je bil razkačen, da so mu neverniki skazili tako slatno večerjo Ukazal je vojakom, naj naskočijo tabor in pobijejo vse Cerklane, ki so se predzrili vreti kamen v njegovo kašo. Še predno so pa mogli njegovi vojščaki izvesti njegovo povelje, je priletel drugi kamen, pa ne v kašo, ampak srditemu turškemu poveljniku ravno v glavo. Tako ga je kamen česnil po butici, da se je vrnil po tleh, kakor je bil dolg in širok. Šele čez dolgo časa je prišel toliko k moči, da je vstal, se tipal po glavi, da bi videl, če je še vsa na njegovih ramah. Potem je pa ukazal svojim ljudem, naj pospravijo vse skupaj, ker bodo odšli domov. "Tukaj," je rekel paša, "nam ne kaže ostati, Cerklandi so prehudji gadje in nas bodo opikali."

Od takrat je šla prislovica, da so Cerklandi — gadi. Še orožniki so rekli, da gredo rajši v Bosno in Hercegovino mirit Turke, kot pa Cerklandi, zlasti Cerkniške fantičke, ki so orožnikom marsikatero zagodli.

Ko sem bil leta 1911 doma iz Amerike, so orožniki izdali ukaz, da fantje ne smejo, vriskati in peti po trgu. Da si upajo kaj takega reči! Kdo pa so ti, da nam bodo kratili stare pravice? Odkar stoji ta vas in trg, so fantje vriskali in prepevali po vasi, pa tudi mi bomo, smo rekli in sklenili. Domenili smo se nekega večera, da bomo orožnikom pokazali, kdo da je prav za prav gospodar ponoči po našem trgu, dokler je vse pošteno in prav. Strategično točko ali postojanko za naš načrt smo izbrali pri Hrenovih. Že gre v peto leto, odkar smo pričeli z raznimi priredbami v ta namen. Prirejali smo vse odkraka karkoli smo vedeli in znali in reči moramo, da nas je Bog res blagoslovil pri našem delu.

Med vsemi, prireditvami, ki smo jih kdaj imeli, se nam je najbolj obnesla, ona, ki smo jo imeli na delavski praznik (Labor Day). Imeli smo namreč kokošjo večerjo (chicken dinner) in drugo zabavo, kar nam je prineslo čistega dobička \$1,532.25. Res, je to bilo nekaj izrednega in seveda to smo dosegli s pomočjo dobrega ljudstva. Pomagali so nam na Meadow Landsu in izven naselbine. Precej težko delo je bilo pri tem zlasti za ženske, ki smo prosile za darove in prodajale razne tikete kar od hiše do hiše. Ni lahko trkati na tuja vrata in še posebno, ko človek ne ve kakšne-

si bila sta, da nas bosta vse polovila in vtaknila za omrežje za nekaj ur. Prav na to smo pa čakali. Mi fantje stečemo v Hrenov kot po deski čez lužo, na gnoj in čez plot na sosedno dvorišče. Orožnika pa za nami. Ker nista vedela, da je treba čez gnojnico po deski, sta štrubnkila naravnost v tisto dišečo stvar. Razume se, da nismo počakali, da bi se izkopala iz gnojnice, ampak smo se naglo umaknili v zaledje. Na drugem koncu smo se zbrali ter jo mahili naravnost na Rakek. Drugi dan je bil pa fergar po hišah, a vsak fant se je skliceval, da je bil tisto noč na Rakeku in da ne ve nič o tem, česar so jih dolžili orožniki. Vse trgo se je smejal orožnikoma, ki sta se tako lepo okopala v gnojnici. Kmalu sta oba prosila, da ju prsetavijo, ker nista mogla prestajati zbadljivk, ki so letele nanje.

Tretji orožnik, neki Mavsar, ki je bil zares fest fant, nas je kmalu zatem dobil v gostilni pri Žumru in nam dal za dva štefana vina, ker smo tako dobro okopali tista dva stitježa. Mi smo tajili, češ, da nič ne vemo o tem, on se nam je pa sam smejal in povedal, da ve za vse, ki so bili zraven in da bi nekaj dal, če bi tudi on mogel nekoliko povaljati tista dva orožnika, ki sta bila prevzetna in škodoželjna.

Kar je res, je pa res zapeli smo da je bilo lepo slišati, še posebno, kadar smo se zbrali skupaj Amerikanci, najraje smo zapeli naslednjo:

Stoji, stoji tam lipica, pod njo je hladna senčica, pod njo je miza kamnata, na štiri vogle rezana.

Okoli stolički stoji, na njih pa fantič sede, na njih pa fantiči sede, med njimi mlade deklice. Pa ena ptička prileti, pa tako pesemce drobi:

Dekličice, noričice, ki fantom vse verjamate, gradove vam obetajo, pa črne kajže nimajo.

On je bil v ofico do opoldne in poahala sem se, da je bilo kosilo točno 20 minut čez poludne na mizi. Ob takem času namreč pridrvi domov in ima najraje, da se kar vsede in zaje. Ajmoht sem mu skuhalo, na katerega je naš ves mrtev. Zdaj ga že znam, da mu je dovolji. Ko sem ga pa prvič postavila predenj, ga je pokušal in mešal z žlico po njem, kakor bi se bal, da se bo opek. No, pa kaj ni zate, sem ga vprašala boječe in komaj sem se premagovala, da jih nisem raztresla solzice. On pa, ga mnenja so ljudje, ki tam stanujejo. Pa hvala Bogu, vse je prav dobro izpadlo.

Se posebej se želim zahvaliti vsem dobrotnikom izven Meadow Landsa kakor iz Houston in še posebno iz Strabane, ker sem bila z našimi Strabanci posebno zadovoljna; skoraj sem bila iznenadena, ker nisem vedela, da je toliko Slovencev in tudi toliko katoličanov v Strabane.

Hvala vam vsem dobrotnikom, ki ste nam pomagali in prav tako se zahvaljujem tudi v imenu našega duhovnika, ki ga niste imeli vsi priliko slišati, kako lepo se je vsem, ki ste kaj pomagali, zahvaljeval v nedeljo 12. septembra.

Povedati moram še eno novico, ki je tudi prva iz Meadow Landsu in sicer, da je Pete Benik bil tako srečen in zadel nov avtomobil. V nedeljo 12. septembra zvečer me je nekdo poklical na telefon in me vprašal: Mrs. Pernel, ali poznate Pete Benik-a? — Kajpada ga po znam, saj stanuje v naši hiši. — Pa mi pove, da naj povem, da je bil on den izmed srečnih in je zadel nov avtomobil. O boy, še jaz sem se razveselila, kaj šele on, ki je sedaj lastnik takega lepega avtomobila. Koliko je bilo kričanja od enega do drugega, da je bilo kar veselje.

Končno prav lepa hvala vsem našim dobrotnikom in vas prav lepo pozdravlja,

Mrs. J. Pernel.

V Brooklynu

"Vi mi ugajate," pravi bas novemu knjigovodju. "Jutri zjutraj lahko že nastopite."

"Najprej pojutrišnjem," odgovori prosilec. "Jutri se moram udeležiti demonstrativnega spreveda brezposelnih v Hoboken."

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Tista sobota, ki sem jo pričakovala tako nazarensko težko, je prišla. Že v petek večer sem doma vse porabila in v soboto sem brisala prah in čistila po hiši, da se je svetila, kakor d... v laterni, kakor ima navado reči naš. Pri delu sem sladko prepevala od same blažene sreče, ker me bo naš vzel ven. Le kam me bo vzel, neki? No, naj me že kamor hoče, samo da bom šla enkrat kam žnjim. Lepo nasmeh se bom držala in žarko bom obračala oči okrog sebe, da bom bolj fletna in da se bo naš postavil z menoj. To se pravi, saj nisem napačna za pogled, pa vendar bom napackala nase razna lepota, da bom kakor punčka iz cunj. Saj vem, da bodo našemu zavidali, ki ima tako luškano stvar poleg sebe. Jaz se bom pa delala, kakor bi nič ne videla. Pa ki veste, da bom.

On je bil v ofico do opoldne in poahala sem se, da je bilo kosilo točno 20 minut čez poludne na mizi. Ob takem času namreč pridrvi domov in ima najraje, da se kar vsede in zaje. Ajmoht sem mu skuhalo, na katerega je naš ves mrtev. Zdaj ga že znam, da mu je dovolji. Ko sem ga pa prvič postavila predenj, ga je pokušal in mešal z žlico po njem, kakor bi se bal, da se bo opek. No, pa kaj ni zate, sem ga vprašala boječe in komaj sem se premagovala, da jih nisem raztresla solzice. On pa,

ga mnenja so ljudje, ki tam stanujejo. Pa hvala Bogu, vse je prav dobro izpadlo.

Se posebej se želim zahvaliti vsem dobrotnikom izven Meadow Landsa kakor iz Houston in še posebno iz Strabane, ker sem bila z našimi Strabanci posebno zadovoljna; skoraj sem bila iznenadena, ker nisem vedela, da je toliko Slovencev in tudi toliko katoličanov v Strabane.

Hvala vam vsem dobrotnikom, ki ste nam pomagali in prav tako se zahvaljujem tudi v imenu našega duhovnika, ki ga niste imeli vsi priliko slišati, kako lepo se je vsem, ki ste kaj pomagali, zahvaljeval v nedeljo 12. septembra.

Povedati moram še eno novico, ki je tudi prva iz Meadow Landsu in sicer, da je Pete Benik bil tako srečen in zadel nov avtomobil. V nedeljo 12. septembra zvečer me je nekdo poklical na telefon in me vprašal: Mrs. Pernel, ali poznate Pete Benik-a? — Kajpada ga po znam, saj stanuje v naši hiši. — Pa mi pove, da naj povem, da je bil on den izmed srečnih in je zadel nov avtomobil. O boy, še jaz sem se razveselila, kaj šele on, ki je sedaj lastnik takega lepega avtomobila. Koliko je bilo kričanja od enega do drugega, da je bilo kar veselje.

Končno prav lepa hvala vsem našim dobrotnikom in vas prav lepo pozdravlja,

Mrs. J. Pernel.

V Brooklynu

"Vi mi ugajate," pravi bas novemu knjigovodju. "Jutri zjutraj lahko že nastopite."

"Najprej pojutrišnjem," odgovori prosilec. "Jutri se moram udeležiti demonstrativnega spreveda brezposelnih v Hoboken."

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

da je predelek, da je premalo kislo, da je premalo tega v njem, premalo onega in me nazadnje poudčil, naj se ga grem učiti kuhat k Mrs. Debevec na farme v Madison, ali pa k Leonu Kushlamu, ali pa k Turkovi Zofki, ki da ga znajo skomandirati, da nikdar tega.

Ti se ga kar sam uči kuhati, bi mu rada vrgla nazaj, pa sem raje molčala in srebrala ajmoht, ki je bil zares nekoliko predelek. Kaj pa sem vedela, da hoče takega, da bo lahko žlico posadil vanj in bi stala pokonci. Nič mu nisem rekla, ampak naskrivaj sem pa res ob priliki vprašala Turko Zofko, kako ga ona zmaže, ki da je tako strašno dober. Rada mi je zaupala in po tistem receptu sem ga tudi jaz spackala.

"O, ta pa, ta," je hvalil naš navse pretege, ko ga en par žlic spravi vase. "Veš kaj, Micka," je rekel, ko si ga je bil naložil štirikrat in je premišljaj, ali bi ga še, ali bi odnehal, "tisti, ki pravijo, da znaajo ajmoht pripraviti, naj se pridejo k tebi učiti. Akrobolt, če nisem tako poln, da ne morem od mize."

"Ali ti naj skuham malo komele, da te bo pregnalo?" sem ga v skrbeh vprašala, ker sem se res bala, da mu bo nappek hodilo, ko je s tako ihto otepal po ajmohtu.

"Kakšne komele, avša," mi je rekel, "bo že prešlo, saj ajmoht ne obleži."

No in prav takega sem mu skuhalo tisto soboto. Opoldne tako, da bo šlo vse gladko popoldne in da se mi večer ne pokrotviči. Saj veste, kako je, dekliči, kako rado se vreme spremeni v hiši. Saj malo nappek nej pride, pa je prec mula. Potem naj greva pa ven zvečer, če bova gledala vsak v svojo stran, kakor zdaj Tituš in Stalinov Jože.

Tako mi je jeziček migal, da sem ga komaj krotila, ker bi ga bila rada vprašala, kdaj bova šla in kam bova šla. Ampak po nobeni viži se nisem smela izdati, da ne morem več strpeti. Zato sem ga na vse mile vože pogledala in mu na vso moč ljubeznivo svetovala: "Malo bi se vlegel zdajle popoldne, ki si tako zdelan koncem tedna. Saj nimaš na vrtu takega dela."

Videla sem, da so mu bile moje besede, kakor bi ga mazal s kurjim perjem. Vendar se je branil: "Seveda, spat naj grem v soboto popoldne, na vrtu bo pa plevel prerastel vse drugo. Pozimi bomo dremali, zdaj je treba pa na vrt, dušiča, čeprav se bom bolj težko pripogibal, dokler se malo ne razmajem. Le hitro dodelaj vse, da bova šla zvečer prej od doma."

Aha, ribica je že moja, bi bila skoro zavrslina na glas. Zdaj pa kar močje na vse ustrezati, da se kaj ne polomi pred večerom. "Le daj, da se ne boš preveč gnal na vrtu," sem še nekoliko prilila v dobro mero. "Vse preveč delaš, revček." Vstran sem se obrnila, da se ne bi izdala, ker bi se bila rada na vse grlo zasmejala, da znam tako gladiti lepo po dlaki.

"Eh, kaj, nekdo mora oglašati po vrtu in ker ni drugega, moram pa jaz," je rekel on in videti mu je bilo, da je neznan-sko srečen, ker je na tem svetu še ena zlata duša, ki simpatizira z njim.

Trala-a, trala-a... sem veselo žvrgolela in se vrtela po hiši, kakor deklica, ki si napravlja balo. No in zvečer sva se pripravljala, da bova šla ven. Boste videli, dekliči, kaj vse se je godilo tisti večer v naši hiši. Sem se že spet zaklepetala in ne morem danes vsega povedati. Bom pa prihodnji ponedeljek, saj ne gori voda. Rečem samo to, le kaj bi počeli ti možki, če bi nas ne imeli, nergači.

FR. JAKLIČ:

Peklena svoboda

Povest o ljubljanski in izanski revoluciji leta 1848

Tone je mahnil z roko, da je ljudi pomiril, potem je pa dejal:

"Prostor za gospoda grofa! Naj gre v svojo hišo ali kamor hoče. Danes smo vsi enaki!"

In kakor bi trenil, so se razmeknili ljudje in naredili so še ulice med množico, po katerih je krenil gospod grof peš, po mastnem izanskem blatu in gnojnici, ki priteka z dvorišč. Za njim so jo ubirali lakaji.

O, kako je bilo ljudem všeč! "Ali ga vidite? Pa smo mislili, da ne zna hoditi! Hahaha! Vidite, kako gre! Pa hlače se mu tresejo. O, nič bati se! Pogum! Živio! Svoboda! Vse dol!"

Tako so vpili vse vprek, se grohotali prav iz dna koša, da se jim je pretresalo vse drobno. Gledali so za turjaškim grofom in svojim graščakom, za cesarjevim komornikom po cesti, po kateri ni šel še nikdar peš.

Z zadoščanjem so zrlili za njim, ki je peš odhajal proti ponosnemu gradu, in ko je izginil za ovinkom, tedaj se je Krivanogu utrgalo iz globine in je udarilo z vso silo na plan: "Viktoria!"

In iz sto grl je zagrmelo in udarilo vse prek v divjem soglasju: "Viktoria! Viktoria!"

Ko so glasovi zmagovaljavo dosegli grofa in je pomen vzklikanja razumel, je sikal še bolj ogorčen:

"Sodrga! Prekleta sodrga!" Premisljal je, kako bi se osvetil.

"Sodrga" pa ni bila tako neugnana. Ko je ponizala gospoda grofa, da je moral peš iti po cesti, je imela dovolj. Srd se je polegel in zadoščanje je bilo dovolj.

Gospod grof na cesti! Pa peš! Peš!

Kar dovolj jim je bilo; dovolj smeha in vzklikanja, dovolj govorjenja in dvotipkovanja. Srca so bila potolažena. Obrinili so se h kočijazu, ki se je ukvarjal kraj poti s konji in kočijo in kiel brez vsega strahu kakor drugi izanci. In nešteto rok je poprijelo za kočijo in konje in kakor bi trenil je bila vprega vsa zopet na cesti, a vendar niso pustili voza naprej za grofom; samo nazaj se mu je odprla cesta.

In tako je držala četveroprežna grajska kočija prazna nazaj na Turjak. Kočijaz je pa dopovedoval vsem, ki so prihajali naproti, kaj se je zgodilo na Studencu, in tako turjaška kancelijska gospoda in niti Pem niso več skušali iti ustanavljati narodno stražo, ker so se bali, da bi jih požrlo razburkano izansko morje.

Medtem, ko so se Izanci ukvarjali z grofom in njegovo vprego, je pa držala po cesti od Ljubljane druga vprega, ki ni bila četveroprežna, vendar je bila kočija, gosposka kočija iz Ljubljane, naložena spredaj

in zadaj.

Ko se je kočija prikazala na obzorju in so jo uzrli čakajoči, tedaj je zasumelo in zavajalo po Studencu:

"Ljubljanci! Sedaj prihajajo!"

Ljudje so stegovali vratove in upirali oči na cesto. V ozadju je pa že grmelo:

"Vsa tlaka je dol! Udri, Cecman!"

In vse se je zamajalo in sililo naprej proti prihajajočim. Najhujši so bili kmalu spredaj. Maček je kar odrival pred seboj in s komolci potiskal ljudi na stran, za njim so pa tiščali Malnarček, Strumbelj in drugi. Krivanoga jih je komaj dohajal, za njim je pa vse tiščalo, zakaj redovni so bili, kaj bo naredil Krivanoga. Glavonar Janez, ki je bil nekakša telesna straža Tonetova, je komaj zadrževal ljudi, da ga niso podrli.

Ko so Ljubljanci opazili množico, so mislili, da jih Izanci pričakujejo s hrepenjem in navdušenjem, da so izanska tla že pripravljena za njihove namene, zato so začeli pozdravljati z belimi ruticami ter vihteli klobuke.

"Ali so pijani?" je omenil nekdo zmed Izancev, a drugi je rekel: "Lej, pa še pušljice imajo, kakor svatje! Ali gredo po nevesto?"

Tisti, ki so sedeli zadaj, so imeli belo-redeče pentlje na prsih in zlate zvezde na klobukih. "Pa ni sam antikrist," je omenil nekdo. "So dejali, da je imej tudi pušljice."

"O, kaj je že antikrist! Od nerodne straže so ti tičili!" je pojasnil Krivanoga.

V tistem hipu je pridržala kočija do vasi, do ljudi na cesti, ki se pa niso umeknili, temveč stegnili roke po vojakih, da se je kočija takoj ustavila.

"Stoj! Nikamor naprej!" Tako so zavpili oni, ki so bližje konj, a zadaj stoječi so vpili:

"Udri, Cecman! Nazaj! V jarek z njimi! Vsa tlaka je dol! Udri!"

Ljubljanci so bili neprijetno presenečeni. Tako bi jih bili utegnili sprejeti rokovanji sredi gozda, ne pa ljudje. Vse se je držalo konj in kočije, kar je bilo blizu, a oddaljeni so jim grozili s pestmi in tulili. Iz vsega tuljenja in vpija se je še najbolj razločilo: "Udri!"

Jasno je bilo Ljubljancem, kaj pomeni ta klic, a ker so si bili sveti, da niso storili nič hudega, so bili prepričani, da je le veliko nesporazumljenje krivo tako odurnega sprejema. Ljubljanci so bili preverjeni, da so bile vse te ljubeznivosti namenjene komu drugemu in da so le naleteli.

Vstal je tedaj nekdo z zvezdo in petljo v kočiji in zamahnil z roko, češ, da hoče govoriti. Za hip se je hrup polegel, zakaj umolknil so iz radovednosti. Oni v kočiji je pa izpregovoril:

"Slovenci! Domorodci! Bratje! Konstitucija! Svoboda! Mi prihajamo k vam od narodne straže ljubljanske!"

Tedaj mu je pa prestigel nadaljevanje Tone, ki se je bil prerinil skozi:

"O, nič se ne napenja! Saj se poznamo! Niks Gelt! Kaj? 'nerodna straža'? Hahaha. Ne bo nič!"

ALI STE PREHLAJENI?

Pri nas imamo izborni zdravilo, da vam ustavi kašelj in prehlad. Pridite takoj, ko čutite prehlad.

Mandel Drug
15702 WATERLOO RD.

1948	SEPT.	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLENDAR

DRUSTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

26.—Piknik fare Presv. Srca Jezusovega, Barberon, O. na prijazni Tomšičevi farmi, cesta 619.

OKTOBER

10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.
16.—Društvo Sv. Kristine št. 219 KSKJ ima svojo plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

16.—Podružnica št. 3 SMZ praznuje desetletnico svojega obstanka v Slovenskem domu na Holmes Ave.

17.—Podružnica št. 25 SZZ obhaja 20 letnico obstanka z lep igro v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

17.—Jesenski koncert društva Zvon v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

24.—American Legion's letni "Clambake" v svoji dvorani (Knausovi) na E. 62 St. in St. Clair Ave. Pričetek ob 5 popoldne.

30.—Podružnica št. 47 SZZ priredi "Fall Festival Dance" v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

31.—Društvo sv. Pavla št. 10 (kegljači) "Halloween Dance" v cerkveni dvorani Sv. Pavla na 1369 E. 40 St.

NOVEMBER

13.—"Anniversary Dance" društva Ambassadors št. 62 SDZ v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti.

1949

FEBRUAR

5.—Plesna veselica dr. Franca Prešeren št. 17 SDZ v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)

nekako zmago petletke.

V Josipdolu je bil za kamnoseke tudi poseben štirimesečen tečaj.

DUPLICA. DARILU TITU.

Na Duplici pri Kamniku je tovarna upravnika pohištva. Tam so mislili, da se morajo Titu sedaj, ko je preganjan od Stalina posebno prikupiti. Za peti kongres, komunistične stranke so mu pripravili darilo kot znamenje svoje udanosti. Darilo je garnitura: miza in štirje stolci z narodnimi ornamentami.

Kakor vse v Jugoslaviji je bila tudi ta miza izdelana s takimi imehovanim prostovoljnimi delom.

NAVDUŠENJE V LOŠKI DOLINI. — Večkrat je že bilo na tem mestu povedano, kako veliko akcijo in kako silen pritisk vrše komunisti na Slovenskem za zgradbo takojmenovanih zadržnih domov. Ti naj bi bili priprava za nadaljnjo socializiranje podeželja. Kmetje so jrekli o teh zgradbah sodbo, da jim tam pripravljajo skupno korito. Vsa poročila v listih morajo biti polna navdušenja za te zgradbe.

Tako je tudi poročilo iz loške doline. Tam grade tak dom v Ložu. Lož je bil, kot znano, močno porušen in še sedaj ni pozidan. Toda poročevalec pravi, da so Ložani tako zavedni, da imajo raje porušene hiše, kakor pa da ne bi zidali zadržnega doma. Vaši ameriški tovariši to najbrž verjamejo. Jaz ne morem.

Drugi zadržni dom v loški dolini bi moral biti v Iga vasi. Tam so po mnenju dopisnika malo manj navdušeni. Pravi, da so slabo odrezale zlasti vasi Podgora, Kozarišče in Pudo. Dobri pa so oni iz Rabne police. Ob nedeljah začno z delom že ob 4 zjutraj in nadaljujejo do 12. Torej v času, ko so včasih kristjani hodili k maši. Za prave komuniste seveda maše ni treba. Zanje je samo kramp. Saj jim je za boga tudi kar Tito dovolj.

NA LJUBLJANSKEM BARJU menda že dolgo ne pomnijo koliko vode, kot so jo imeli letos, ko je bilo treba kositi. Najstarejši ljudje se ne spominjajo, da bi v tem času stala taka socializiranje živel brivec, ki pod vodo obe cesti, na Škofljico in v Ljubljano.

HINJE. — Kakor znano so partizani med vojno požgali Hinje s cerkvijo vred. Pismo iz Suhe krajine pravi, da so ob birmi viseli zvonovi še zmeraj pod milim nebom med ostanki zidov. Da je po treh letih, odkar

je vojne konec, še vedno tako žalostno stanje, je pač največja priča nesreče, ki jo je prinesel komunizem nad slovensko domovino.

IZ BOHINJA NA GORENJSKEM. — Veselje na zadržni domovi opiše pismo, ki govori o Bohinjcih. Tam pravi: "V Bohinju so imeli sestanek, kjer so ljudem razlagali, kako morajo zidati udarniško zadržni dom. Niso se zedinili in šli narazen brez uspeha. Po noči pa so nekateri privlekli na sredo vasi staro skrinjo, jo lepo okrasili in zapisali nanjo "Zadržni dom, narejen udarniško v eni sami noči." Tako se ljudje norčujejo in teh pretiranosti, ko so ob vseh zidavah le lačni.

"UDARNIŠKO." — Isto pismo piše o udarnikih—"Vprašuješ me, kako je z udarniki in prekoračenimi normami, o katerih pišejo listi. Vidiš, to je tako: Če boš danes naredil samo osem ur dela, boš vražje blabo živel. Delati moraš na preirganje, če hočeš za silo toliko zaslužiti, da živiš. Zato imamo udarnike in delo nad normo, da zaslužimo najpotrebnejše. Nobeden ni delal po udarniško radi tega, da dobi naslov 'udarnik', vsak je delal, da je kak dinar več zaslužil."

ŠE ENA Z GORENJSKEGA. — Pri nas uči na šoli učiteljica, ki je bila partizanska vlačuga. Poprej ni bila nikoli učiteljica. Ta ve seveda otrokom mnogo povedati o Titu. Pa vpraša otroke: "Čegav je Tito?" Odgovor bi moral biti: "Naš." Toda vsi otroci zavpijejo: "Tito je partizanski." Vpraša tudi otroke: "Kaj je Tito naredil?" — Otroci brž odgovore: "Naše domobrance je pobil." Ti otroci slišijo doma preveč o partizanih in Titu. Naj pišejo komunistični listi, kar hočejo, hiše 10.000 pobitih domobrancev bodo ostale v trmastem odporu proti vladni morilcevi svojih dragih. Kočevski rog ne bo pozabljen.

ZA ŠALO 9 LET. — V bogatem Banatu je mesto Veliki Bečkerek. To mesto je kralj Aleksander prekrstil v Petrov grad. Tito seveda ni mogel trpeti Petra. Ne samo, ker je Peter svetnik, ampak tudi zato, ker se je Petrov grad imenoval po kralju Petru. Dal je mestu ime Zrenjanin. Tako ima mesto tri imena. Pa vse to je za našo zgodbo postransko. V Bečkerek ali v Petrovem gradu ali v Zrenjaninu je živel brivec, ki je gostom rad pripovedoval šale. Neki dan pripoveduje na dolgo smešno, kako da je Tito zašel v norišnico v Kovinu v Banatu. Čez par dni so ga zaprili in obsodili na devet let ječe. Titovina ne pozna šale. Najbrž je tudi Stalin ne bo poznal s Titom.

To je letalo. — To je prva slika največjega angleškega letala 125-tonski "Brazon", ki je veljalo \$24,000,000. Pilote in delavce je vzelo 90 minut, da so tega 175 čevljev dolgega orjaka potegnili iz hangarja in mu natočili goriva za prvo preizkušnjo. Čez krila mere 230 čevljev in lahko nosi 100 potnikov.

Andersen:

Deklica in vžigalke

Kako je mrzlo! Sneži in noč ni več daleč. Bil je zadnji večer v letu, vigilija pred novim letom, ali Silvestrovo. V tem mrazu in mraku gre mala deklica po mestni ulici razoglav in bosonoga. Res da je imela copate, ko je šla od doma, toda niso ji dolgo vzdržale. Bile so velike copate, ki jih je bila mati že obnosila, tako velike, da jih je mala izgubila, ko je morala v naglici prekoračiti ulico med dvema vozovoma. Ena copata se je zares izgubila, drugo je pa odnesel nek poulični deček z namenom, da bo naredil zibelko za svojega malega brata, kadar mu ga bodo nebesa poslala.

Deklica je stopala s svojimi malimi bosimi nogami, ki so bile že rdeče in modre od mraza. V svojem modrem predpasniku je imela mnogo vžigalic in v roki je nesla zavitek. Bil je zanj prav nesrečen dan. Nobenega kupca ni našla, zato tudi nobenega belica ni dobila. Bila je pa zelo lačna, zeblo jo je in je izgledala zelo slabotno. Uboga mala revica! Snežinke so padale na njene dolge plave lase, ki so se tako lepo valovili okrog njenega vratu. Toda misli mar ona na svoje valovite lase? Ludi so se svetile v oknih, vonj po pečenki se je širil po ulici: saj je bil Silvestrov večer; o tem je ona sanjala.

Sedla je in omahnila v nek kot med dvema hišama. Mraz je vedno bolj pritiskal, toda deklica se ni upala vrniti domov. Prišla bi domov vžigalice, pa nič lrobnega denarja. Njen oče bi jo tepel. Sploh pa, ali je doma manj mraz kot tu? Stanujejo v podstrešju in burja pihajo sili, čeprav so bile največje razpoke zamašene s slamo in ovojami. Male ročice so že skoraj zmrznile od mraza. O, kako dobro bi storila mala vžigalica! Če bi si upala samo eno potegniti iz paketa, jo uprasniti ob zid in si ogreti svoje prste? Pa vseeno potegne eno: rsk! kako vroče! Bil je topel in svetel plamen kot mala svečica, ko jo je pokrila s svojo ročico. O ta čudovita svetloba! Zdelo se je mali deklici, da sedi pred veliko železno pečjo, okrašeno s kroglo in pokrito z bleščecim bakrom.

Ogenj je gorel tako veličastno in ogreval tako prijetno. Toda kaj je to? Zdaj je mala stegnila tudi nožice, da si jih ogreje. Ogenj je ugasnil, peč je izginila: ona je sedela in mal konček vžigalice je gorel v roki!

Deklica je prasnila drugo, ki je zagorela in blestela: in tam kjer je blesk padel na zid, je postal prosojen kot plin. Mala je zdaj videla prav v sobo, kjer je bila miza pogrnjena z belim prtom in se blestel bel porcelan in na kateri je dišala s prijetnim vonjem pečena gos, nadevana s hruškami in jabolk. O iznenadenje, o sreča! Naenkrat skoči gos s pladnja in se zvali na tla z vilicami in nožem v hrbtu, prav do uboge deklice. Vžigalica ugasne: in pred deklico je le debel in mrzel zid.

Tretja vžigalica. Naenkrat se zdi, da je pod veličastnim božičnim drevescem. To drevesce je bilo še bolj bogato in večje, kakor ono, ki ga je bila videla zadnji Božič skozi steklena vrata pri bogatem trgovcu. Tisoč svečic je gorelo na zelenih vejah in slike vseh barv, kot one, ki krase izložbena okna, so se ji smejale. Mala dvigne obe roki: vžigalica ugasne: vse božične svečke so se dvigale in tedaj je opazila, da ni nič drugega kot zvezde. Ena od njih se je utrnula in napravila dolgo ognjeno črto po nebu.

"Nekdo je umrl," je rekla deklica sama pri sebi. Kajti njena stara mati, ki je bila edina dobra zanj, pa ki je ni več, ji je često ponavljala: "Kadar se urne zvezde, pomeni, da se je duša preselila k Bogu."

Uprasnila je še eno vžigalico ob zid. Zablislila se je velika lud, sredi katere je stala njena stara mati, tako vzravnan in tako zareča.

"Stara mati!" je vzkliknila deklica, "vzemi me k sebi. Ko bo vžigalica ugasnila, vem da te ne bo več. Izginila boš kot železna peč, kot pečena gos, kot lepo božično drevesce."

Takoj je uprasnila še ostale vžigalice, ker bi bila rada gledala svojo staro mater: in vžigalice so razile svetlobo, ki je bolj živa kot dnevna svetloba. Nikdar se ni bila stara mati tako velika in tako lepa. Vzela je malo deklico v svoje naročje in obe sta radostni odleteli visoko, visoko, sredi žarkov, kjer ni bilo več ne mraza, ne lakote, ne stiske: bili sta pri Bogu.

Toda v kotu med dvema hišama je v mrzlem in ledenem jutru sedela mala deklica z rdečimi lici in s smehljajem na ustnicah... mrtva. Zmrznila je na Silvestrov večer. Novoletno jutro vstaja nad malim trupelem, ki je bilo sklonjeno nad svojimi vžigalicami, od katerih je en zavitek skoro ves pogorel. "Hotela se je ogreti", je rekel marsikdo. Nihče pa ne ve za lepe reči, ki jih je videla in v kakem bleisku je stopila s svojo staro materjo v Novo leto.

Vinko P.

DELO DOBIJO

Sanderji dobe delo

Sprejme se SANDERJE za tovarno z barvami. Nobeno predznanje ni potrebno. Delo je 5 dni in pol v tednu. Plača od ure. Zgledite se pri Picker X-Ray Corp. 17925 Eucl' Ave. (185)

MALI OGLASI

2 sobi iščeta

Mlad zakonski par bi rad dobil 2 sobi in kuhinjo v colinwoodski okolici. Kdor ima kaj primernega, naj pokliče ORCHARD 8842. —(186)

Farma naprodaj

Obsega 32 akrov na Perry Park Rd. blizu jezera in Perry Park v Perry, Ohio. Jako blizu ceste 20. Na farmi sta 2 novi poslopji iz cementnih blokov, precej zasajenih malin, preko 60 mladih sadnih dreves, 2 in pol akra mlade trte, oralna zemlja, pajnik ter gozdi, 1 konj, 2 kravi, prašiči in kokoši. Ta farma je v zelo lepem kraju in ima lepo bodočnost. Naslov lastnika izveste v uradu tega lista. (190)

Les in drugo naprodaj

Radi odhoda iz mesta se poci proda več vrst lesa, vrata, okna, opeka, barve, razne eviči, postelje in več druge drobnarije. Lesa in opeke je dovolj, da si postavite 3 sobno hišo. Vprašajte na 1557 E. 65 St. suite 1, južno od Superior Ave. —(185)

Rezilo za zelje

Naprodaj je rezilo za zelje, kumare itd. Po \$2.50 vsako. 18712 Muskoka Ave. ali pokličite KE 8421. (188)

Par išče stanovanje

Mlad slovenski par, ki bo poročen v novembru, bi rad dobil 3 ali 4 sobe, neopremljene. Morarški veteran. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče EX 4211. (186)

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA Prescriptions — Vitamins First Aid Supplies Vogel St. Clair Ave. in E. 68th

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Putage you need vitamins. If you do, you want vitamins that are...
Folates, Biotin and Carotene to help...
Guaranteed. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full daily quantities of the vitamins, whose supplements it is known that they have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the rest of the day. That's CONVENIENCE. Buy for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MADE LABORATORIES, INC.
Bridget, Indiana

Izgubljeni svet

ROMAN

Njena najbližja točka je oddaljena kakih sedem milj od našega sedanjega taborišča, sicer pa se vidijo strmine v obliki podkve na obeh straneh kakor daleč seže oko. Challenger stopica okoli kakor na razstavi odlikovani pav, Summerlee je molčec, a še vedno veruje. Prihodnji dnevi bodo vsekakor razpršili vsaj del naših dvomov. Jose, ki mu je ostri polomljeni bambus prebodel roko, je dosegel, da so ga odpustili domov. Posiljam z njim to pismo, čeprav nisem popolnoma prepričan, da res pride vam v roke. Pismu sem priložil na hitro nacekan načrt naše poti, ker bo morebiti olajšal čitateljem umevanje mojega poročila.

Deveto poglavje.
Kdo bi mogel to pričakovati?
Zrušilo se je pa na nas nekaj groznega. Kdo bi mogel to pričakovati? Ne vidim nobenega izhoda iz teh nepravil. Morebiti smo obsojeni, da ostanemo do konca življenja na tem skrivnostnem, nedostopnem kraju. Tako sem zmeden, da si ne morem jasno predložiti sedanjega stanja in ne kakih izgledov. Sedanjost se mi zdi v tej nepopisni grozi prihodnosti pa kakor noč temna.

Nikoli še ni bil kak človek v hujši zadregi; ni nobene možnosti, da bi vam sporočil točne zemljepisne podatke o naši ječi in tako priklical prijatelje na pomoč. Pa če bi se tudi našla prilika, da bi odpotovali s pomožno skupino, bi jih doletela naša usoda, kolikor utegne sklepati človeški razum, dolgo poprej, kakor bi dospeli v Južno Ameriko.

Saj smo res tako daleč od vsake človeške pomoči, kot da bi bili na luni. Če se nam posreči, da se izmazemo, zahvaliti se bomo morali za to izključno lastnim močem. Vsi moji trije sopotniki so izredni ljudje, ljudje z nadpovprečnim razumom in nemajšno pogumnostjo. To je tudi našedino.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA
NIKČAR POZABNEGA
PROGA IN OČETA

Antona Kosoglav

ki je zaspal v Gospodu dne
19. septembra 1947.

Eno leto je minilo,
ko si ločil se od nas,
si nas v žalosti zapustil
kar je pač težko za nas.

Večni Bog Ti daj plačilo
ko si trdil se za nas,
Bog daj, da se enkrat vsi
snidemo vsi srečni nad zvezdami.

Žalujejo ostali:

MARY KOSOGLAV, soproga;
SINOČI, HČERE IN VNUKI

Cleveland, O. 20. sept. 1948.

Če pogledam mirne obraze svojih tovarišev, se mi zdi, da posije žarek iz temine. Upam, da izgledam tudi jaz njim slično, prav srčno. A v resnici me tarejo hude skrbi.

Dovolite, da vam kakor je morem podrobno opišem po vrsti vse dogodke, ki so povzročili katastrofo.

Zaključil sem svoje zadnje pismo s poročilom, da se nahajamo v razdalji sedmih milj od neskončne vrste rdečkastih pečin, ki obdajajo kakor visok zid nedvomno isto planoto, o kateri je govoril profesor Challenger. Prepričan sem se, ko smo se približali skalovju, da ni Challenger nič pretiraval: zdelo se mi je ponekod še višje, kakor je govoril, merilo je tu in tam vsaj tne tvorbe kot posledico dvigati-
tisoč čevljev, in so kazale stene izrazito valovito površino, ki je značilna, kolikor vem, za bazaltna zemeljske skorje. Nekaj sličnega se lahko vidi pri skalovju Salisbury Crags ob Edinburgu. Planota sama je menda pokrita z bujnim tropskim rastlinstvom, kolikor je bilo mogoče sklepati po grmovju, ki je rastle ob robu stene, in po visokih drevesih, ki so se videla v ozadju. Zato pa ni bilo opaziti nobenih znakov kateregakoli življenja.

To noč smo taborili ik ob vznožju sten, bil je to jako divji in obupen kraj. Skale vrh nas niso bile samo navpične, temveč zgoraj tudi izbočene, tod se povzpeli je bilo pač nemogoče. Blizu nas se je dvigala samotna, visoka, špicasta skala, katero sem že omenil, kolikor se spominjam, začetkom te povesti. Slična je mogočnemu rdečkastemu zvoniku, katerega vrh je v višini planote, čeprav je od nje ločen po globokem prepadu. Na vrhu skale raste samotno visoko drevo. Ta špica pa tudi planota nista na tem kraju posebno visoka, mislim, da merita samo kakih pet ali šeststo čevljev.

"Tu gori," je rekel Challenger in pokazal drevo, "sem videl pterodaktila. Povzpeli sem se do polovice skale, preden sem ga ustrelil. Mislim, da bi prišel lahko dober planinec, kakor jem jaz, tudi na vrh skale, a s tem seveda se še ne bi približal planoti sami."

Med tem, ko je pripovedoval Challenger o svojem pterodaktilu, sem pogledal profesorja Summerleea in se mi je prvič zdelo, da pazim na njegovem obrazu nov izraz, nekaj sličnega veri na keso. Tenka usta se niso več porogljivo smejala in oči so mu kar žarele od razburjenja in začudenja. Challenger je to tudi opazil in tako prišel uživati prvo, vsaj delno zmago.

"Profesor Summerlee bo kajpa mislil," je rekel kakor vedno nerodno in izzivalno, "da mislim, če govorim o pterodaktilu samo na štorljko, ampak ta štorljka spada med one, ki nimajo perja, temveč usnujo slično kožo, opnaste peroti in z zobmi posajen kljun." Challenger se je pačil, mežikal in priklanjal, dokler se ni njegov kolega obrnil in šel stran.

Zjutraj, po skromnem zajtrku, kavi in manioku (Indijanska kaša iz moke kasave (krušne korenine) (štediti smo morali svojo zalogo) smo se zbrali na vojno posvetovanje, da ugotovimo, najboljši način, kako bi naskočili planoto.

Challenger je tako svečano otvoril zborovanje, kot da bi bil lord-predsednik najvišjega sodišča. Da bi ga le videli, kako

je sedel na skali v smešnem otročjem slamniku, nas ošabno gledal izpod napol zaprtih vek in tresel z dolgo črno brado, med tem ko nam je počasi tolmačil sedanji položaj in bodoče potovanje.

Pred njim, kakor lahko vidite, sedi na tleh trojica nas: jaz, ožgan in od popotnega življenja na prostem utrjen mladenič; resen, a še vedno nezaupljiv Summerlee s svojo zveto čelado; kakor rezilo britve oster, prožen in napet lord John se je naslonil na puško in žejno uprl svoje orlovske oči v govornika. Zadaj stojijo oba temnoglava mešanca in mala četa Indijancev, med tem ko se dvigajo spredaj in nad nami velikanske rdeče skalnate stene; ki nas ločijo od našega cilja.

"Ni potrebno omenjati," je rekel naš voditelj, "da sem že poizkušal na svojem zadnjem potovanju vse mogoče načine, da bi splezal na planoto, pa ne mislim, da bi se komu drugemu lahko posrečilo, kar je meni izpodletelo, zakaj jaz sem dokaj dober hribolazec. A takrat sploh nisem imel potrebne

gorske opreme, za katero sem poskrbel zdaj. Prepričan sem, da se mi z njo posreči doseči vrh te osamljene špice; naskočiti takoj planoto samo, pa bi bilo seveda zgrešeno početje, ker so stene zgoraj izbočene. Zadnjič, ko sem bil tu, sem moral preveč hiteti, ker se je bližala deževna doba, pa tudi so mi pošle zaloge. Iz teh vzrokov je bil moj čas omejen, pa sem utegnil preiskati stene samo kakih šest milj daleč proti vzhodu odtod, ne da bi se mi posrečilo najti pot navzgor. Kaj torej hočemo zdaj storiti?"

"Mislim, da imamo samo eno pametno možnost," je rekel profesor Summerlee. "Če ste vi že preiskali vzhodno stran, odriniti moramo ob vznožju stene proti zapadu pa pogledati, ali ni kje pripravnega kraja za naskok."

"Tako je," je rekel lord John. "Planota, kakor se da sklepati, ni posebno razsežna; moramo jo torej obhoditi, da poiščemo kako lažjo pot navzgor ali pa se zopet povrnemo na kraj, odkoder odrinemo."

"Kakor sem že v naprej poja-

snil našemu mlademu prijatelju," je pričel Challenger (govori namreč o meni vedno tako kot bi bil jaz samo desetletni šolarček) je tu popolnoma nemogoče najti kako lažjo pot do vrha iz preprostega razloga, da ne bi bila v tem slučaju planota tako odrezana od ostalega sveta, pa se ne bi mogli tu uveljaviti oni izjemni pogoji, ki so tako brezprimerno zaježili splošne razvojne zakone. Vendar pa lahko pripustimo možnost, da utegnemo biti točke, na katerih lahko doseže izurjeni plezalec vrh, dasi ne bi bila zmožna teška in ne spretna žival se tam spustiti navzdol. Nedvomno je celo, da imamo res neko točko, kjer se je mogoče povzpeli na vrh."

"Odkod pa to veste, sir?" je vprašal ostro Summerlee.

"Odtod, ker se je res povzpeli moj predhodnik, Amerikanec Maple White do vrha. Kako bi sicer mogel zagledati strašilo, ki ga je naslikal v svojem zvezku?"

(Dalje prihodnjič)

Kupujte Victory bonde!

Voznik truka Jim Jaquish iz Omak, Wash. kaže ptico "kingfisher," ki se je s tako silo zaletel v stranico truka, da se je njegov dolgi in špicasti klun zadržal en četrť palca v trdo obstransko desko; seveda je bil ptič na mestu mrtve.

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA
HE 2730, 1146 E. 61st St.

1917

1948

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl moj dragi soprog in oče

Louis Bokar

ki je previden s svetimi zakramenti za umirajoče zatisnil svoje mile oči dne 12. avgusta 1948.

Dragi pokojnik je bil rojen v Clevelandu dne 7. aprila 1917.

Pogreb se je vršil dne 16. avgusta iz Frank Zakrajšek pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida in po sv. maši zadušnici, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga, smo ga položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

V dolžnost si štejemo, da se na tem mestu prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi za opravljeno pogrebno sveto mašo in druge pogrebne molitve, katere je opravil za pokojnika, ter ga spremlil iz Frank Zakrajšek pogrebnege zavoda v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče vse do njegovega groba. Za vse to naš prav iskreni Bog plačaj!

Dalje prav iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko lepih ven-
cev ter ga tako ozaljšali, ko je počival na mrtvaškem odru.

Prav iskrena zahvala tudi vsem onim, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj duše pokojnika.

Našo iskreno zahvalo naj dalje prejemajo vsi oni, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba povsem brezplačno.

Enako se zahvalimo vsem onim tako številnim, ki so prišli pokojnika kropiti in moliti za mir in pokoj njegove duše. Prav tako tudi vsem onim, ki so se udeležili pogreba in onim, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti vse do njegovega groba.

Zahvala društvu sv. Jožefa št. 146 KSKJ za vso pomoč in naklonenost.

Zahvala pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek in sinovi za tako izborno vodstvo pogreba ter vso prvovrstno poslugo, ki so nam jo dali.

Končno zahvala vsem, ki so nam na ta ali oni način kaj pomagali, nas bodrili in tolažili.

Ti pa, predragi in ljubljani soprog in skrbni oče, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda; duši Tvoji blagi pa večni mir in večno veselje v družbi izvoljenih. Naj Te nagradi Gospod za vsa Tvoja dela in trpljenje, ki si ga imel za nas.

O, prezgodaj si zatisnil
svoje miljene oči,
si nas v žalosti zapustil
ter odšel v večnost si.

Tvoji žalujoči:

BERTHA BOKAR, soproga
RONALD, sin
MARILYN, hči

V Clevelandu zapušča mater JOSEPHINO BOKAR, brata FRANKA in MARY poročeno BLATNIK ter več sorodnikov

Cleveland, Ohio, 20. septembra 1948.

Baragove Knjige za leto 1949 so izšle!

Knjige so sledeče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ŽIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepozni. Naročnino za knjige je poslati v Money orderu, ali bančnem čeku na:

BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

